

- 1 וַיֵּצֵא־כַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַתִּקְהַל הָעֵדָה כָּאִישׁ אֶחָד לְמִדָּן וְעַד־בָּאֵר שָׁבַע וְאֶרֶץ הַגִּלְעָד אֶל־יְהוָה הַמִּצְפָּה:
- 2 וַיִּתְּצֻּבּוּ פְּנֹת כַל־הָעָם כָּל שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל בִּקְהָל עִם הָאֱלֹהִים אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ הַגִּלְי שְׁלֹף חֶרֶב: פ
- 3 וַיִּשְׁמְעוּ בְנֵי בְנִימִן כִּי־עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל הַמִּצְפָּה וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל דַּבְּרוּ אִיכָה גְהִי־תָה הִרְעָה הַזֹּאת:
- 4 וַיֵּעַן הָאִישׁ הַלְוִי אִישׁ הָאִשָּׁה הַנִּרְצָחָה וַיֹּאמֶר הַגְּבֻעָה אֲשֶׁר לְבְנִימִן כָּאִתִּי אֲנִי וּפִילִגְשִׁי לָלוֹן:
- 5 וַיִּקְמוּ עָלַי בְּעָלִי הַגְּבֻעָה וַיִּסְבּוּ עָלַי אֶת־הַבֵּית לִילָה אוֹתִי דִמּוּ לַהֲרֹג וְאֶת־פִּילִגְשִׁי עִנּוּ וַתָּמֹת:
- 6 וְאִחִי בְּפִילִגְשִׁי וְאֶנְתֻּלָּה וְאֶשְׁלֻחָה בְּכָל־שָׁחָה גִּחְלַת יִשְׂרָאֵל כִּי עָשׂוּ זִמָּה וַנִּבְלָה בְּיִשְׂרָאֵל:
- 7 הִנֵּה כָלְכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הִבּוּ לָכֶם דִּבָּר וַעֲצָה הָלָם:
- 8 וַיָּקֶם כַל־הָעָם כָּאִישׁ אֶחָד לֹאֲמֹר לֹא גִלְי אִישׁ לְאַהֲלֹו וְלֹא גָסוּר אִישׁ לְבִיתֹו:
- 9 וַעֲתָה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה לַגְּבֻעָה עָלֶיָהּ בְּגֹוֶרֶל:
- 10 וְלִקְחָנוּ עֲשָׂרָה אַנְשִׁים לַמָּאָה לְכָל אִשְׁבְּטֵי יִשְׂרָאֵל וּמֵאָה לְאֶלֶף וְאֶלֶף לַרִבְבָּה לַקָּחַת צִדָּה לָעַם לַעֲשׂוֹת לְבוֹאֵם לַגְּבֻעָה בְּנִימִן בְּכָל־הַנִּבְלָה אֲשֶׁר עָשָׂה בְּיִשְׂרָאֵל:
- 11 וַיֵּאָסְפוּ כַל־אִישׁ יִשְׂרָאֵל אֶל־הָעִיר כָּאִישׁ אֶחָד חֲבֵרִים: פ
- 12 וַיִּשְׁלְחוּ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אַנְשִׁים בְּכָל־שִׁבְטֵי בְנִימִן לֹאמֹר מַה הִרְעָה הַזֹּאת אֲשֶׁר גְּהִי־תָה בָכֶם:
- 13 וַעֲתָה תִּנְּנוּ אֶת־הָאֲנָשִׁים בְּנֵי־כָל־עַל אֲשֶׁר בַּגְּבֻעָה וְנִמְיָתָם וְנִבְעָרָה רָעָה מִיִּשְׂרָאֵל וְלֹא אָבוּ (בְּנֵי ק) בְּנִימִן לְשַׁמֵּעַ בְּקוֹל אֲחֵיהֶם בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל:
- 14 וַיֵּאֱסָפוּ בְנֵי־בְנִימִן מִן־הָעָרִים הַגְּבֻעָה לְצֹאת לַמִּלְחָמָה עִם־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
- 15 וַיִּתְּפְקֻדּוּ בְנֵי בְנִימִן בַּיּוֹם הַהוּא מִתְּעָרִים עֲשָׂרִים וּשְׁשָׁה אֶלֶף אִישׁ שְׁלֹף חֶרֶב לְכָד מִיִּשְׁבֵּי הַגְּבֻעָה הַתְּפֻקְדּוּ שְׁבַע מֵאוֹת אִישׁ בְּחֹור:
- 16 מִכָּל הָעָם הַזֶּה שְׁבַע מֵאוֹת אִישׁ בְּחֹור אֲמָר יַד־יְמִינֹו כַל־זֶה קָלַע בָּאֶבֶן אֶל־הַשְּׂעִרָה וְלֹא יִחָטָא: פ
- 17 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל הַתְּפֻקְדּוּ לְכָד מִבְּנִימִן אַרְבַּע מֵאוֹת אֶלֶף אִישׁ שְׁלֹף חֶרֶב כַּל־זֶה אִישׁ מִלְחָמָה:
- 18 וַיִּקְמוּ וַיַּעֲלוּ בֵּית־אֵל וַיִּשְׁאָלוּ בָּאֱלֹהִים וַיֹּאמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִי יַעֲלֶה־לָנוּ בַתְּחִלָּה לַמִּלְחָמָה עִם־בְּנֵי בְנִימִן וַיֹּאמֶר יְהוָה וַהֲרֹדָה בַתְּחִלָּה:
- 19 וַיִּקְוּמוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּבֹּקֶר וַיִּחַנּוּ עַל־הַגְּבֻעָה: פ
- 20 וַיֵּצֵא אִישׁ יִשְׂרָאֵל לַמִּלְחָמָה עִם־בְּנִימִן וַיַּעֲרֹכוּ אִתָּם אִישׁ־יִשְׂרָאֵל מִלְחָמָה אֶל־הַגְּבֻעָה:
- 21 וַיֵּצֵאוּ בְנֵי־בְנִימִן מִן־הַגְּבֻעָה וַיִּשְׁחִיתוּ בְּיִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם הַהוּא שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף אִישׁ אֶרְצָה:

- 22 ויתחזק העם איש ישראל ויספו לערך מלחמה במקום אשר-ערכו שם ביום הראשון:
- 23 ויעלו בני-ישראל ויבכו לפני-יהוה עד-הערב וישאלו ביהוה לאמר האוסיר לגשת למלחמה עם-בני בגימן אחי ונאמר יהוה עליו אליו: פ
- 24 ויקרבו בני-ישראל אל-בני בגימן ביום השני:
- 25 ויצא בגימן לקראתם מקרב-העדה ביום השני וישחיתו בני ישראל עוד שמלת עשר אלף איש ארצה כל-אלה שלפי חרב:
- 26 ויעלו כל-בני ישראל וכל-העם ויבאו בית-אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצומו ביום-ההוא עד-הערב ויעלו עלות ושלמים לפני יהוה:
- 27 וישאלו בני-ישראל ביהוה ושם ארון ברית האלהים בימים ההם:
- 28 ופינחס בן-אלעזר בן-אהרן עמד לפניו בימים ההם לאמר האוסר עוד לצאת למלחמה עם-בני-בגימן אחי אם-אחזקל ונאמר יהוה עליו כי מקר אתגנו בידך:
- 29 וישם ישראל ארבים אל-הגבעה סביב: פ
- 30 ויעלו בני-ישראל אל-בני בגימן ביום השלישי ויערכו אל-הגבעה בפעם בפעם:
- 31 ויצאו בני-בגימן לקראת העם הנתקו מן-העיר ויחלו להכות מהעם חללים בפעם בפעם במסלות אשר אחת עלה בית-אל ואחת גבעתה בשלה בשלשים איש בישראל:
- 32 ונאמרו בני בגימן גופים הם לפנינו בבראשנה ובני ישראל אמרו גנוסה ונתקנהו מן-העיר אל-המסלות:
- 33 וכל איש ישראל קמו ממקומם ויערכו בבעל תמר וארב ישראל מניח ממקומו מפערה-גבע:
- 34 ויבאו מנגד לגבעה עשרת אלפים איש בחור מבני-ישראל והמלחמה בבדה והם לא ידעו כי-נגעת עליהם הרעה: פ
- 35 ויגף יהוה את-בגימן לפני ישראל וישחיתו בני ישראל בבגימן ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל-אלה שלפי חרב:
- 36 ויראו בני-בגימן כי גפפו ויתנו איש-ישראל מקום לבגימן כי בטחו אל-האלב אשר שמו אל-הגבעה:
- 37 והארב החישו ויפשטו אל-הגבעה וימשך האלב ויך את-כל-העיר לפי-חרב:
- 38 והמועד היה לאיש ישראל עם-הארב חרב להעלותם משאת העשן מן-העיר:
- 39 ויהפך איש-ישראל במלחמה ובגימן החל להכות חללים באיש-ישראל בשלשים איש כי אמרו אך נגור נגף הוא לפנינו במלחמה הראשנה:
- 40 והמשאת החלה לעלות מן-העיר עמוד עשן ויפן בגימן אחיו והנה עלה כליל-העיר השמימה:
- 41 ואיש ישראל הפך ויבהל איש בגימן כי ראה כי-נגעה עליו הרעה:
- 42 ויפלו לפני איש ישראל אל-דרך המדבר והמלחמה הדביקהו ואשר מהערים משחיתים אותו בתוכו:
- 43 בתרו את-בגימן הרדיפהו מנוחה הדריכהו עד נכח הגבעה ממזרח-שמש:
- 44 ויפלו מבגימן שמנה-עשר אלף איש את-כל-אלה אנשי-חיל:
- 45 ויפלו ונסו המדברה אל-סלע הרמון ויעללהו במסלות חמשת אלפים איש וידביקו אחריו עד-גדעם ויכו ממנו אלפים איש:

46 וַיְהִי כֹל־הַנִּפְלִים מִבְּנֵי־מֶן עֲשָׂרִים וַחֲמִשָּׁה אֶלֶף אִישׁ שֶׁלֶף חָרָב בַּיּוֹם הַהוּא אֶת־כָּל־אֶלֶּה אֲנָשֵׁי־חֵיל:

47 וַיָּפֹצוּ וַיָּגִסוּ הַמִּדְבָּרָה אֶל־סֹלֶעַ הַרְמֹן שֶׁשׁ מֵאוֹת אִישׁ וַיָּשְׁבוּ בְּסֹלֶעַ הַרְמֹן אַרְבָּעָה חֳדָשִׁים:

48 וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל שָׁבוּ אֶל־בְּנֵי בְנֵי־מֶן וַיָּבֹאוּ לַפִּי־חָרָב מֵעִיר מַתָּם עַד־בְּהֶמְהָ עַד כָּל־הַנִּמְצָא גַם כָּל־הָעֵרִים הַנִּמְצָאוֹת שֶׁלְּחוֹ כָּאֵשׁ: פ